

139 . Mehadia | Județ: Caraș-Severin | Punct: vicus-ul militar Praetorium | Anul: 2001

Anul: 2001

Cod RAN: 53283.01

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie

Tipuri sit: fără vestigii arheologice

Categoriile sit: Domestic

Autori: Doina Benea, Iulian Lalescu, Simona Regep Vlascici, Gabriel Socol, Călin Timoc

Instituții: Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara

Raport

Cercetările arheologice întreprinse în anul 2000 în grădina locuitorului Zărescu Emil au condus la identificarea unui edificiu. Pe o suprafață de 8 x 4,5 (0,5 m martorul între casete) pe o fundație masivă din piatră de râu a fost descoperit un pavaj executat din monumente refolosite, pietre de râșniță mari, monumente funerare martelate (pe o stelă se putea încă observa literele D. M., fragmente de colonete votive; mai multe fragmente de reliefuri au fost descoperite depuse într-o groapă acoperite cu două plăci de calcar. Această curte pavată se afla la cca. 5,5 spre S și la 8,8 m V de acest punct.

Secțiunile trasate în anul 2001 în număr de 3 (SI 18 x 1,5 m; SII 12 x 1,5 m; SIII 10 x 1,5 m) au căutat să surprindă stratigrafia întregului edificiu și al zonei imediat limitrofe.

S. I /2001 a fost trasată pe direcția N-S surprinzând pe lățime zidurile edificiului și aducând importante precizări stratigrafice:

- 1) 0 - 0,15 (20) m humus vegetal amestecat cu nivel de locuire romană.
- 2) 0,2 - 0,5 m pământ de culoare castanie cu pigmentație de cărămidă, parțial deranjat;
- 3) 0,5 - 0,6 m (între m. 0-5) lut de amenajare întins pe un strat de bolovani de râu;
- 4) între m. 0-9 au apărut 4 ziduri notate cu A, B, C, D. Între zidurile A și B se constată un strat dens de dărâmatură. Zidul C este ridicat pe un strat de țigle și olane provenite din dărâmarea edificiului format de zidurile A, B, D. Între zidurile A și D există un pavaj din cărămidă prinsă în mortar.
- 5) între m. 9-18 nivel de locuire fără urme de construcție.
- 6) 0,75-1,20 m solul viu.

Edificiul a fost dezvelit în această campanie prin casete, rezultând o clădire orientată pe direcția E-V formată din 3 nave din care cea centrală era pavată cu cărămidă. La extremitatea dinspre V a edificiului în dreptul navei centrale s-a adăugat o încăpere (3,7 x 4,5 m) căreia ulterior pe latura de N i s-a mai adăugat o încăpere de 3,7 x 2,7 m. Întregul complex reprezintă un edificiu de cult antic.

Cercetările arheologice au precizat patru etape de locuire a zonei respective: un drum antic orientat pe direcția N-S paralel cu latura lungă a castrului. Lățimea sa este de 5,50 m. cu rigolele adiacente.

În prima jumătate a sec. II (epoca Hadrian - Antoninus Pius) se construiește templul din piatră de râu și mortar. Ultimele încăperi de pe latura de N a edificiului au fost ridicate chiar pe traseul nivelat al drumului. Edificiul avea o lungime totală de 19 m și o lățime de 7 m. Un vestibulum (lat de 3 m) preceda un pronaos cu trei nave, urmat de o cella (centrală). Ultima încăpere era mai ridicată cu cca. 0,5 m. Față de pavajul navei centrale. Templul a fost distrus de un incendiu violent. Acoperișul de țigle și olane a creat un strat compact de dărâmatură în imediata apropiere a edificiului.

Refacerea edificiului prin adăugarea pe latura de N a încă unui zid ce crează un nou culoar. Cu această ocazie a fost adosată o a doua încăpere celei centrale, indiciu că aici mai era adorată o divinitate. Această etapă constructivă se datează în epoca Severilor și după această dată.

Edificiul a fost utilizat și în epoca romană târzie judecând după ceramica descoperită în ultimul nivel de locuire și a unui opaiț lucrat la roată descoperit chiar în fața celei centrale.

În epoca romană târzie templul a fost abandonat, nu putem în această etapă de studiu (încă neîncheiată) să precizăm în timp acest lucru, dar depunerea unor fragmente sparte de reliefuri, statuete în groapa din fața templului constituie un indiciu al spargerii lor intenționate. De asemenea pavarea zonei din fața templului cu monumente antice constituie un alt indiciu al utilizării edificiului probabil în alte scopuri. Starea de conservare a monumentului este precară, practic de abia se mai păstrează 1+2 rânduri de piatră legată cu mortar, alături de fundație. Lucrările agricole curente au distrus sistematic an de an monumentul. Pentru încheierea lucrărilor mai este necesară o campanie pentru dezvelirea părții sudice a edificiului, ceea ce ar fi scopul principal al cercetărilor din anul 2002.

Informații suplimentare online

[Raportul 1429 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
